

+ Minnestal +

av kyrkoherde Sten Rydh
efter högmässan i Stockholm

15 oktober 2023

över

Georg Hardt

f. 9 december 1969

d. 16 september 2023

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Kom till oss denna stund och tala till oss genom ditt ord och din Helige Ande om dödens allvar och det eviga livets glädje. Genom Jesus Kristus vår Herre och Frälsare. Amen.

Vår käre församlingsmedlem Georg Martin Herman Hardt har den 16 september, för en månad sedan, lämnat detta jordelivet. Men enligt Herrens löfte till alla som tror och förtröstar på Jesus Kristus blev Georgs jordiska dödsdag samtidigt hans himmelska födelsedag. Det behagade Herren i sin allmakt och nåd att mitt i livet kalla hem sin tjänare Georg i en ålder av 53 år, 9 månader och 8 dagar.

Men Georgs andliga liv tog sin början redan som ett spädbarn i det heliga dopet. Då blev han tagen ut ur djävulens våld och arvsyndens bojor och försatt i den älskade Sonens rike enligt Skriftens underbara löfte. Aposteln Paulus skriver:

Men när Gud, vår Frälsare, uppenbarade sin godhet och kärlek till oss människor frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort utan på grund av sin barmhärtighet. Han frälste oss genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare, för att vi ska stå rättfärdiga genom hans nåd och bli arvingar med hopp om evigt liv. Detta är ett ord att lita på, och jag vill att du med kraft inskärper det (Tit. 3:4-8).

Dopet skedde i evangelisk-lutherska S:t Martins församling och dopförrättare var Georgs far, kyrkoherde Tom G. A. Hardt. Faddrarna var Edward Rye och Lotta Ånggård. Så fick Georg sin kristna fostran i både hemmet, församlingen, genom konfirmationen och den evangelisk-lutherska religionsundervisningen.

År 1998 lämnade Georg den Evangelisk-Lutherska Kyrkan i Sverige, men ångrade sig senare och blev efter en tids undervisning återupptagen i S:t Martins församling våren 2020. Detta var en stor glädje för både Georg och vår kyrka och församling. Georg hade ett stort intresse för den evangelisk-lutherska läran. Han deltog i gudstjänsterna när han kunde, tog emot altarets och biktens sakrament, lyssnade på predikningar på nätet och var med ett par gånger på våra kyrkodagar i Finnåker. För något år sedan började han studera den Augsburgska bekännelsen, kyrkohistoria m.m. varje vecka under min ledning. Vi skulle just inleda höstens studier när Georg fick hembud. Nu får han i stället vara hos Jesus i väntan på uppståndelsens dag.

Låt oss så höra något om dödens allvar och uppståndelsens härlighet. Gud vill att vi vid varje dödsfall skall betänka hur korta våra jordiska liv är och hur viktigt det är att vi själva varje stund är beredda att följa den väg där nu vår käre Georg har gått.

Skriften betonar tre viktiga saker om döden och uppståndelsen.

1. Döden är Guds straff för synden.
2. Kristus har genom sin död övervunnit döden.
3. Genom tron övervinner också vi döden.

1. Döden är Guds straff för synden.

När Adam och Eva bröt mot Guds ord och åt av den förbjudna frukten kom Guds straff över hela mänskligheten. Straffet var både den kroppsliga, den andliga och den eviga döden. Bibeln visar att döden är Guds fiende och att Gud straffar människans synd genom döden. Synden, döden och djävulen är de makter som vill skilja oss för alltid från Gud.

Ingen människa vill gärna höra talas om döden på detta sätt. Man vill istället höra att döden bara är ett utslocknande eller en ljuv sömn och vila. Men Bibelns ord måste förkunnas utan hänsyn till vad vi människor tycker och tänker. Utan Bibelns stränga ord om dödens allvar kan vi inte heller förstå ordet om frälsningen.

När dödens allvar och fasor griper en människa är det något mycket allvarligt som vi inte skall försöka bortförklara. David säger: *"Mitt hjärta grips av ångest i mitt inre, dödens fasor faller över mig"* (Ps. 55:5). Och i en annan psalm står det: *"Dödens band omslöt mig, dödsrikets ångest grep mig, jag var i nöd och förtvivlan"* (Ps. 116:3).

Dödens allvar förstår vi när vi betänker att den eviga döden är det slutgiltiga straffet för alla oomvända människor, som inte har tagit emot frälsningen. Jesus säger:

"Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike" (Joh. 3:5).

Jesus säger också med stort allvar att den som inte tror på Honom blir kvar under Guds vrede. Jesus säger:

Den som tror på Sonen har evigt liv. Den som inte lyder Sonen ska inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom (Joh. 3:36).

Det är därför av allra största vikt att en människa genom dopet och tron tar emot Jesus Kristus som sin Frälsare. Den människa som inte tror på honom är kvar under Guds vrede och kommer att gå förlorad om hon dör i detta tillstånd. Detta är dödens stora allvar och fasa.

2. Kristus har genom sin död övervunnit döden.

I sin stora kärlek sände Gud sin egen Son till världen. Han var evig Gud men blev en människa när han avlades och föddes av jungfru Maria. Som profeten Jesaja skriver i de välkända orden fick Kristus lida för våra synders skull. Jesus tog på sig hela världens synd och skuld och bar så Guds straff på korset när han utropade: *"Min Gud, min Gud! Varför har du övergivit mig?"* (Ps. 22:1, Matt. 27:46, Mark. 15:34).

I GT var det bestämt att den som hängs upp på trä skulle vara förbannad. Därför blev Jesus förbannad av Gud när han korsfästes. Detta skedde i vårt ställe. Den förbannelse som är syndens straff och rätteligen skulle drabba oss, drabbade nu Kristus i vårt ställe. Aposteln Paulus skriver:

Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att bli en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: *"Förbannad är var och en som är upphängd på trä"* (Gal. 3:13).

Och profeten Jesaja skriver:

Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade (Jes. 53:3-5).

3. Genom tron övervinner också vi döden.

Ur psaltarpsalmen som talade om dödens fasor läste vi nyss: *”Dödens band omslöt mig, dödsrikets ångest grep mig, jag var i nöd och förtvilan.”* Men denna psalm fortsätter: *”Men jag åkallade Herrens namn: O, Herre, rädda min själ! Herren är nådig och rättfärdig, vår Gud är barmhärtig. Herren bevarar de enkla, jag var i nöd och han frälste mig. Vänd om till din ro, min själ, för Herren har varit god mot dig. Du har räddat min själ från döden, mitt öga från tårar, min fot från fall. Jag ska vandra inför Herren i de levandes land. Jag tror, därför talar jag...”* (Ps. 116:4-10).

Kristi uppståndelse är beviset på att försoningen är giltig. Döden kunde inte längre behålla Kristus. Han gick ut ur graven med förhärligad kropp och han visade sig för sina apostlar och många andra vittnen. Han sade: *Frid vare med er!* Så for han upp till himmelen och sitter nu på Faderns högra sida och manar gott för oss. Snart skall han också komma tillbaka. Detta är budskapet till oss idag. Jesus har dött för hela världens synd och han har uppstått för vår rättfärdiggörelses skull. Jesaja skriver:

”Om än era synder är blodröda ska de bli vita som snö” (Jes. 1:18). Detta sker genom dopet och tron. När människan har blivit döpt och lyssnar på Guds ord sker undret att Gud själv skänker den helige Ande och skapar tron i hennes hjärta. Genom denna tro blir människan frälst. Döden har då mist sin makt. Döden blir då endast som en skön sömn hos Kristus i väntan på uppståndelsens dag. Därför säger Bibeln: *”Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus”* (1 Kor. 15:56).

Amen.